

זֶהבָה חֲגִי עֵזֶר
עֲכָשׁוּ הוּא בֵּית

שִׁירִים וּמִכְתָּבִים

Zehava Hagi Ezer
Now he is a girl
Poems and letters

עורכת מלווה: שגית אמת
עריכה: יקיר בן-משה

רישומים, עריכה גרפית ועיצוב העטיפה: טל חגי

© כל הזכויות שמורות לזהבה חגי עזר, תשפ"ד 2024
zehavahagi@gmail.com

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע,
לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי - אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר -
כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר
הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחברת

ייעוץ לשוני ועימוד: גופנה
נדפס בדפוס תירוש, תל אביב, 2024

★

בְּרִיא.
יָפֵה מִבְּפָנַיִם,
יָפֵה מִבְּחוּץ,
פִּלְלֵתִי.

וּבָאתְ אֵלַי
קְמוּט וְחִלָּשׁ.
שְׁמַעְתְּ אֹתִי,
שְׁמַע גַּם אֱלֹהִים.

וּבָאתְ אֵלַי שׁוֹב.
מִבִּישׁ, קִצַּת דּוֹאֵג.
אֶמְרָתְ,
אֲנִי מְרַגֵּשָׁה אֶשָּׂה.

אֱלֹהִים,
צַעֲקֹתִי בְּשִׁקְטְ,
רַק שְׁלֵא יִכָּאֵב לוֹ.

שְׁלֵא יִכָּאֵב
כְּמוֹ שְׁכּוֹאֵב לִי.

שלא יכאב

קולות

בֵּן? בַּת? בַּת? בֵּן?
מְתֵי תִקְלָטִי?
הוא - כָּבֵר לֹא.

רוּצָה? לֹא רוּצָה?
לְעֵצְמָהּ אוֹמְרֵת
יְלָדִי, בְּכוֹרִי,

אֲנִי שׁוֹמְעֵת הַכֹּל,
וְלֹא.

אֵל תַּעֲלִים אוֹתָךְ מִמְּנִי,
אֵל תִּקַּח אוֹתָךְ מִמָּךְ.

וְלֹא.

תפילה

אֶת מָה
שְׁאִינִי מְעוֹזָה
לוֹמֵר לְכֹלָם
גַּם לֹא לָךְ

לְחֻשְׁתִּי
בֵּינִי לְבִינִי
לְבִין אֱלֹהִים

תִּשָּׂאֵר אֶתָּה
בְּאִשָּׁה שְׂאֵתָ
הַגָּבֵר שְׂאֵתָה

★

איך נולדת בת
מתוך הבן?

איך נולדת מחדש
כשאתה כבר כאן
גבוה ממני
מביט בי
בעיניים טובות
מניח יד רכה על כתפי
ואומר:
אמא, אל תדאגי
קחי את כל הזמן,
הכל יהיה בסדר
את תתרגלי.

אני
סומכת עליך.

★

סְלִיחָה
זֶה דּוֹפֵק לִי בְּרֹאשׁ
מִדְּמִיעַ אֶת הַלֵּב.
הֲלֹא הָיִיתִי סְבִיבָךְ כָּל הַזְּמַן -
הַתְּבוֹנְנָתִי, הַקְּשָׁבָתִי,
חִבְּקָתִי.

יָדַעְתִּי שְׂאֵתָה אַחֵר -
בְּעֵמֶק לְבִי יָדַעְתִּי -
וְכָךְ אֶהְבָּתִי אוֹתְךָ
כָּל כֶּךָ אֶהְבָּתִי.

הָיִיתִי אִתְּךָ כְּשֶׁנִּרְדַּמְתָּ,
יִשְׁנֶנּוּ יַחַד. שָׁנִים.
אֵתָה חִפְשֵׁת אוֹתְךָ
וְאֲנִי
לֹא מְצֵאתִי אוֹתְךָ בְּשִׁבְלֶךָ.

דווקא הפעם

כְּשֶׁקִרְסַתְּ בַּמָּסַע בְּטִירוֹנוֹת
קִרְסַתִּי גַם אֲנִי
עַל עַקְבִּים גְּבוּהִים
בְּחֻתָּנַת בַּת הַשְּׂכָנִים.

כְּשֶׁנִּפְלַתְּ בַּמָּסַע הַכְּמָתָה
הִתְעוֹרַרְתִּי מִבְּהֻלָּתְךָ
מִזִּיעָה בַּמַּטְתִּי
יודעת שְׁמִשָּׁהוּ קָרָה.

תָּמִיד
הִרְגַּשְׁתִּי אוֹתְךָ.

עַד לְאוֹתָהּ שִׁיחָה
כִּי לֹא הִבְטַחְתָּ בְּעֵינַי,
רַק סִפְרָתְךָ
בְּחִיוֹךְ נְבוֹךְ,
שְׁאֵתָה לֹא אָתָּה,
אָתָּה אָתָּה.

קָפַאתִי.
הַפְּעַם לֹא הִרְגַּשְׁתִּי.
לֹא רָאִיתִי.
אֵיךְ?

★

מה זה
אתה בת עכשור?
תשמע
לא בא לי לקרא לך
את, בואי, קחי.
זה לא עובר לי בגרון.

לא בא לי להבין,
לא רוצה את פרס
"אם השנה"

רק רוצה
אותך, לא אותך,
בחזרה.

קחי נָא
אֶת בְּנֶךְ
אֶת בְּכוֹרֶךָ
אֲשֶׁר אָהַבְתָּ
אֲשֶׁר אוֹהַבְתָּ

לְכִי אֵלָיו מִחֲדָשׁ
קְרְאִי לוֹ
בְּתִי

מחדש

בַּחֲנֻכָּה
יַחֲלֵתִי לְגַם.

שִׁפְתֵי נְעוּ לְלֹא קוֹל,
דְּרוֹךְ סִדְקֵי עֲפַעְפֵי הָעֲצוּמִים.
הַשְׁלֵהבוֹת הַתְּאֲרָכוֹ
דִּקּוֹת וּבְהִירוֹת
לְקַצֵּב תִּפְלֵתִי.

אָנָּה,
עֲשֵׂה שִׁיגִיד לִי:
אִמָּא, זֶה הִיָּה סֵתָם,
מִיֵּן הַתְּנַסּוֹת כְּזֹאת
שִׁחֲלָפָה.
רַק רְצִיתִי לְגַעַת בְּקַצּוֹת,
לְלַכֵּת עַד הַסּוֹף
וּלְחַזֵּר.

★

על מסך הנִיד
צוארה הארֶךְ
בוהק.
עיניה עצומות,
מתמסרות.
את רואה את ידך
מנחת על מפתח לבה,
מרגישה פעימות חיים.

למרות הזיפים על פניה
(גם אותם את רואה)
את שומרת את התמונה
קרוב,
לא מוחקת.

רוצה להשאיר
את מה
שקהיה פעם,
שיחיה בתוכך
תמיד

חֹזֶרֶת לְתִמוּנָהּ שֶׁלְךָ
לֹא יֶאֱמָן
כְּמֵה מֵהָר
מֵרְאֵה פְּנִיךָ
מִוֹלֵי
הַזֶּדֶךְ הַכֹּל
מִגְבִּיחַ רֶגַע נְמוּךְ
הַכִּי קָרוֹב
לְאֱלֹהִים